

Ark No 35/1883

Forsamlingen antager, at en Formueskat som Lovforslaget ikke kan ? gjøre der ? ??
udover den egentlige Indtægt som Beskatning efter I og C tillader.
at det overlades til hver Kommunes Vedtægt at fastsætte det Minimum af Indtægt, som kan beskattes.
at den mellemkommunale Beskatning gennemføres-

at alle ? beskattes af den hele Indtægt ligesom physiske Personer.
at Overligningscommissionen sammensættes som i Regjeringsforslaget 1872 § 23.
? Borgmester ere valgt af Byraadets valgte
? af ?

Til
Vejle Byraad.

Medens jeg ellers i det væsentlige er enig i den af de ærede enige Medlemmer over Forslaget til Lov om den personlige Kommunalskat m.v. formener jeg, at der ikke er tilstrækkelig Anledning til at forandre Overligningscommissionens Sammensætning. En af Ligningskommissionens Medlemmer fremsat Anke mod Overligningskommissionen har været den, at det var en Urimelighed, at en af kun 3 Medlemmer bestaaende Kommission, hvoraf de 2 Medlemmer vare fra fremmede Kommuner, skulde kunne forandre en af hele Ligningskommissionen foretaget og fastholdt Skatteansættelse, men denne Anke beroer vistnok for en Del paa mindre korrekt Opfattelse af Forholdet.

Loven forudsætter, at Skatteansættelsen foretages efter et almindeligt Skjøn over den vedkommende Skatteydere pekuniære Forhold, men der synes efterhaanden at have gjort sig den Anskuelse gjældende, at Ligningskommissionen skal foranstalte en vedgaaende Undersøgelse af den enkelte Skatteydere Indtægter i det forløbne Aar, et Arbejde, der ikke alene er vanskeligt, men uudførligt, thi for hver En, hvor Beregninen tilnærmelsesvis kan foretages, vil der være Hundrede, hvor den slaar Klik, og et Princip, hvor Undtagelsen bliver Reglen, er næppe heldigt i slige Forhold.

Ligesom det nu er Tilfældet, er det ogsaa

fastholdt i det foreliggende Lovudkast /cfr § 27/
at den Skatteyder, der er misfornøjet med sin Skatteansættelse, kan meddele Overligningskommissionen saadanne Oplysninger om sine pekuniære Forhold, som han ikke har fundet sig foranlediget til at meddele Ligningskommissionen, og at Overligningskommissionen derefter aldeles selvstændig behandler og endelig afgjør Sagen. Det er utvivlsomt Forudsætningen, at Overligningskommissionen ikke sætter Ligningskommissionen i Kundskab om de Oplysninger, der paa denne Maade tilgaar Overligningskommissionen, hvilket ogsaa er rigtigt, naar Befolkningen tillidsfuld skal kunne give slige Oplysninger, som det ofte er generende og farligt at bringe til Trediemands Kundskab, og som det er saare naturligt, at man i Reglen ikke er tilbøjelig til at meddele Ligningskommissionen, der bestaar af mange og af vekslede Medlemmer. Set fra dette Synspunkt, vil Ligningskommissionen, som saadan ikke med Føje kunne anke over, at Overligningskommissionen naar Klagerne efter fremkomne Oplysninger maa anses begrundede, forandrer Skatteansættelsen uden at Ligningskommissionen faar nærmere Meddelelse om, hvilke Oplysninger der ere forelagte Overligningskommissionen.

Det vilde være et stort Onde for Skatteyderne, hvis disse som Regel skulde være forpligtede til at meddele Ligningskommissionen detajllerede Oplysninger om deres Formueforhold, og den Omstændighed, at Skatteyderne hidtil ikke have haft Betænkelighed ved at meddele Oplysninger til Overligningskommissionen, som de ikke have villet forelægge Ligningskommissionen, synes just at vise, at Overligningskommissionen i sin nuværende Sammensætning afgiver Garanti for Upartiskhed, dygtighed og Paalidelighed og derfor har Befolkningens Tillid; - Hvorvidt dens

Afgjørelser vinde Ligningskommissionens Bifald eller ikke, er jo i og for sig af underordnet Betydning. En Sættelse af Overligningskommissionen, som i Regjeringsforslaget foreslaaet, kan vistnok næppe anses for et Fremskridt. Medens Antallet af Kommissionens Medlemmer derefter vilde forblive det samme som nu, formindskes Garantien for Kommissionens Uinteressethed, og det kan med temmelig Sikkerhed siges, at Skatteyderne ville have langt større Betænkelighed ved at fremkomme med Oplysninger om deres pekuniære Forhold for en Kommission bestaaende af 3 Mænd fra samme Kommune, end ved at forelægge dem for Overligningskommissionen i dennes nuværende Sættelse.

De mindre heldige Forhold ved Skatteligningen, som ere fremkomne i flere Kommuner og har givet Anledning til mange Klager, ere vistnok for en stor Del foranledigede derved, at man er gaaet bort fra det i Loven af 1867 givne Grundlag for Skatteligningen, saa at Skatten i mange Kommuner har tabt Karakteren af en Formue- og Lejlighedsskat.

Vejle den 27 August 1883.

Ærbødigst

Navn

Ark No 35/1883

Til
Vejle Byraad!

I Henhold til Byraadets Anmodning i meget ærede Skrivelse af 20 Juni d.A. skal Ligningskommissionen ikke undlade at fremkomme med følgende Ytringer angaaende Lovforslaget om den personlige Kommuneskat m.v.

Efter den for Kommuner i 1881 stadfæstede Vedtægt for Skatteligninger efter Formue og Lejlighed er 600 Kr for Familieforsørgere og 300 Kr for enlige Personer de laveste Indtægter, der ansættes til Skat og 3500 Kr er den laveste Indtægt, hvoraf fuld Skat svares, hvorved dog bemærkes, at enhver Skatteyder, hvis Familie bestaar af flere end 2 Personer, først erholder en efter Indtægtens og Familiens Størrelse afpasset Nedsættelse i Indtægten indtil 15000 Kr.

Skjøndt den mellemkommunale Beskatnings Gjennemførelse neppe for Tiden vil faa nogen videre Betydning for Vejle Kjøbstad i økonomisk Henseende kan Kommissionen kun ønske Forslagets Bestemmelser herom ophøjet til Lov, da Principet skjønnes at være billigt og retfærdigt.

Aktieselskabers og unavngivne Interessentskabers samt Stiftelsers og andre jundiske Personers Ind-

dragelse under den personlige Kommuneskat, maa vi ubetinget anbefale, som en Foranstaltning, der sikkert vil faa stor Betydning for de fleste Kommuners Skatteevne.

Kommissionen anser Reglerne i Byens Skattevedtægt for hensigtssvarende og da navnlig den, der medfører, at de større Indtægter beskattes stærkere end de mindre. Den Skattefordeling, der herved fremkommer, vilde efter vort Skjøn ganske blive forrykket, hvis det foreliggende Lovforslag blev gennemført, idet den foreslaede Skat paa Formuen – af hvilken den uproduktive formentlig under ingen Omstændigheder bør komme i Betragtning – langt fra vilde tilvejebringe et saadant Skattebeløb her i Kommunen, som nu faaes igjennem de større Indtægters højere Beskatning og i saa Fald vilde de mindre Indtægter indtil 3000 Kr sikkert blive for haardt beskattede. Hvis derfor Reglerne om den mellemkommunale Beskatning og om Beskatning af Aktieselskaber m.v. kun kunne gennemføres ved en Reform i hele Formue- og Lejlighedsskatten, som den foreslaede, maa Kommissionen bestemt fraraade, at Forslaget ophøjes til Lov.

Da selve Forslaget for øvrigt nylig har faaet en alsidig Drøftelse paa Kjøbstaddelegeretmødet i Næstved finder Kommissionen det uforholdent her at fremdrage

de forskjellige Betragtninger og Argumenter, som
efter vor Mening med fuld Føje, ere anførte
imod Forslaget, men kan med de foran-
førte Bemærkninger indskrænke sig til at
tiltræde den paa Delegeretmødet vedtagne
Resolution om dette Spørgsmaal.

En Separaterklæring fra et af Kommissionens
Medlemmer vedlægges.

Vejle Skatteligningskommission d. 27 Aug. 1883.

E.P. Birch	Peter Møhl	N.Fr. Petersen
H. Christensen	J.M.Therkelsen	J. Nissen
I. Sørensen		

Ark No 35/1883

Vejle Amt d. 14/5 1883.

Til
Vejle Byraad.

Til Byraadets Foranstaltning
fremsendes hermed et Antal Exemplarer
af Indenrigsministeriets Cirkulære af
5 ds.

Nutzhorn